

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Godina XXI. - br. 10, studeni 2019.

Sinoda o Amazoniji: istinski poziv na obnovu

U ovom mjesecu posvećenom pobožnosti Djevici Mariji, Majci Isusovoj, u Crkvi se događaju mnoge geste koji svjedoče o prisutnosti Duha koji nas vodi u procesu preobrazbe svijeta.

Najvažniji događaj koji se zbiva je Sinoda o Amazoniji.

To je posebno vrijeme milosti, jer je vrijeme slušanja siromašnih, osluškivanja vapaja krvi koji se diže iz samog stvorenja. "Sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada, čekajući da se oslobodi ropstva korupcije", podsjeća nas sveti Pavao (Rim 8, 22).

To je krik autohtonog stanovništva koje riskira da izgubi identitet bez ikakvih izgleda za budućnost zbog uništavanja amazonskih šuma, koje su pluća od bitne važnosti za život našeg planeta.

Rad je usmjeren na Amazoniju, ali teme koje se obrađuju počevši od naviještanja Evanđelja, novih granica pastoralne službe do poštivanja Stvaranja, tiču se sveopće Crkve i cijele ljudske obitelji.

Zahvalni smo papi Franji što je sazvaio ovu

Sinodu jer je cijelo čovječanstvo uključeno u Amazoniju. U našem globaliziranom svijetu svi imamo istu odgovornost brinuti se jedni o drugima, dijeleći interes za dobrobit drugoga, zajednički život, jer život jednoga jest život svih.

Stvaranje lijepog poretka stvari također znači slušati taj krik koji dopire do ostatka svijeta sa svom svojom boli, usamljenošću, nemoći, postajući svjedoci nade naviještajući snagu koju donosi Isusova Krv.

Stoga nas Krist poziva da ponovno budimo želju za preobrazbom kako se ne bismo zaustavili na vidljivom, na onom što ispunja naše oči, ali ne i našu dušu. Od nas se traži da nadiđemo očaj, nemoguće, utvrđene sigurnosti, samu smrt.

Na ovom putovanju Marija, Žena koja sluša, uči nas da budemo budni s Isusom i u Isusu, s Riječju Sina koja nas poziva da imamo iste oči, isti pogled i iste osjećaje kako bismo mogli živjeti obnovljen i preobražen život u Njemu.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Uvodnik

◇ Sinoda o Amazoniji: istinski poziv na obnovu

Prostor Vrhovne uprave

◇ 50 godina povijesti Tanzanije

Iz Svijeta ASC

◇ O Sinodi za Amazoniju

◇ Iznenađujuća pozivnica

◇ Dar slatkog krumpira

◇ U Rimu za kanonizaciju kardinala Newmana

◇ ASC se "vraćaju" u Morino

Kazalo

◇ Maslinova stabla znanja	7
1 ◇ „Pet Božjih svjetiljki“	8
Prostor za JPIC/VIVAT	
2 ◇ Glasovi Amazonije čuli su se u Rimu	9
U Družbi	
3 ◇ Kalendar Vrhovne uprave	10
3 ◇ Rođendani: slavimo život	10
4 ◇ Regionalni sabori	10
5 ◇ Preselile su se u Očevu kuću	10
6	

50 godina povijesti Tanzanije

Kao što smo već imale priliku podijeliti u drugim prilikama, putem sredstava informiranja, Vrhovna je uprava sudjelovala u proslavi 50 godina prisutnosti ASC u Tanzaniji, po sestrama Dani Brought i Mariji Graziji Boccamazzo.

21. rujan izabran je za svečano Euharistijsko slavlje kojem je prethodila molitvena trodnevica. Bilo je to vrijeme milosti koje nam je omogućilo da razmislimo o Božjoj vjernosti povijesti i svakoj Klanjateljici, ne samo sestrama koje su djelovale u Tanzaniji. Kao što je nadbiskup Beatus Kinyaiya, O.F.M., iz Dodome rekao tijekom svoje homilije da su jubileji prigode zahvaljivanja Bogu za njegove darove i vjernost, ali oni su također prilika za vrednovanje i odluke djelovati s obnovljenim predanjem. Sudjelovanje tolikog broja ljudi, prijatelja, suradnika Klanjateljica, žena i djece, onih kojima su Klanjateljice pomogle, pokazuje ne samo njihovu zahvalnost prema sestrama, već i njihovu ljubav prema Mariji De Mattias i karizmi Klanjateljica. Gđa Angelina Mabula, ministrica za urbani razvoj, i gospodin Simon Odunga, okružni povjerenik Chembe u Dodomi, zahvalili su i istaknuli važnost koju su Klanjateljice imale i nastavljaju imati na području na kojem rade. Njihovo poštovanje dostojanstva osobe pridonijelo je razvoju i dobrobiti cijele države i to isto i dalje čine.

22. studenoga 1969., sestre Romana Sacchetti, Delfina Gnerre, Nicolina Scattaglia i Angelina Palmigiani, četiri misionarke ASC, brodom su krenule iz luke Brindisi. Nakon višemjesečnog putovanja morem, stigle su u luku Mombasa (Kenija). Tu su Misionari Predragocjene Krvi, koji su otišli u Tanzaniju na poziv biskupa Anthonyja Jeremije Pesce, C.P., stigli u luku Mombasa kamionom i dočekali sestre. Od tog trenutka u Manyoniju, zahvaljujući suradnji Misionara, sestre su započele svoj rad evangelizacije sela i župa odgovarajući na „vapaj Krvi“ koji ih je pozvao da služe siromašnima u Tanzaniji. Od Manyonija do Chibumagwa, od Itigija do Dodome, od Morogora do Dar Es Salaama, Vikawea, Mafuijanea (Mozambik) do Cesene (Italija), Klanjateljice nastavljaju donositi putem obrazovanja, pomoći oboljelima od AIDS-a u Selu Nade, duhovnu, ljudsku i zdravstvenu skrb,

ljubav Krista. One su i dalje krilo dobrodošlice i znak nade svugdje i svima, posebno najsiromašnjima.

S. Josephina Paul također je ovom prilikom u duhu zahvalnosti, slavlja i radosti proslavila svoju 25. obljetnicu redovništva.

Prisutnost sestre Marise Nardoni, misionarke u Tanzaniji dvadeset i nešto godina, svima je pružila konkretnu priliku da iskuse veze prošlosti i sadašnjosti. To je u mnogima izazvalo radost i emocije.

Prisutnost sestre Marise Nardoni, misionarke u Tanzaniji pune 22 godine, „kamen temeljca“, iste regije, sigurno je doprinijela svečanosti događaja. Zaslužna je za formiranje prvih skupina Klanjateljica i brigu o mladici prvih dvadeset i pet godina povijesti.

Danas imamo 72 Klanjateljice rodom iz Tanzanije s doživotnim zavjetima, 15 s privremenim zavjetima, koje žive u 12 zajednica, uključujući jednu u Italiji (Cesena) i jednu u Mozambiku. Brojna su i zvanja.

Sestre su do sada uključene u područje obrazovanja u osnovnim i srednjim školama, u kateheze u župama i u skrb o bolesnima u dispanzerima i bolnicama s posebnom pažnjom prema siročadi koja pate od AIDS-a, s programom terapije i preventivnog liječenja za majke i obitelji u Selu Nade u Dodmi.

Ukravajući se na taj brod, sestre vjerojatno nisu mogle zamisliti što mi danas možemo, zahvaljujući Bogu, promišljati: davanje sebe bez mjere „dragom bližnjemu“ i dalje ostaje plodonosno stablo gdje god je posađeno.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

O Sinodi za Amazoniju

Možemo samo zahvaliti Bogu na ideji pape Franje koji je odlučio sazvati sinodu o Amazoniji, okupljajući nekoliko stotina biskupa koji svoju službu autentično vrše u Amazoniji. Sinoda je privukla pozornost cijelog svijeta, zbog ogromnih problema Amazonije: političkih, ekonomskih, socio-religijskih i nadasve ekoloških i također zbog požara koji su opustošili njezinu šumu.

Sinoda je u našim ASC zajednicama bila jako dobro praćena, posebno kroz katolički i javni tisak, kroz sastanke koje su organizirale udruge redovničkih zajednica i časopise različitih župa. Naš biskup P. Erwin Krautler, CPPS, bio je u prvom planu jer ga je papa Franjo već prije nekoliko mjeseci pozvao u Rim, posebno kako bi saznao o situaciji napuštenih domorodačkih naroda na koje je potrebno svratiti pozornost.

Druga tema sinode oko koje su bili angažirani P. Erwin i kardinal P. Hummus, OFM, bio je zahtjev svećeničkog ređenja oženjenih muškaraca (VIRI PROBATI) za službu u Amazoniji; gdje je zapravo svećenika vrlo malo a ljudi uporno traže euharistiju.

Slušajući ove biskupe, Papa je rekao: "Uporno tražite. Neka ova ideja sazrijeva u Sinodi i snažno potaknite ljude da se mole. Imajte hrabrosti cijeloj crkvi iznijeti odvažne prijedloge o ovoj temi."

Zaključujem refrenom himna kojeg smo pjevali: "Sve je u odnosu, svi ovisimo jedni o drugima, kao da smo JEDNO. Sve je povezano u NAŠOJ ZAJEDNIČKOJ KUĆI"

s. Marília dos Santos Menezes, ASC

Iznenadjuća pozivnica

Jednog lijepog dana, s. Mônica Borsa Lima, Klanjateljica Krvi Kristove Regija Brazil, dobila je pozivnicu na večeru koju su organizirali njeni bivši učenici grada Nova Olinda Do Norte.

Klanjateljice su služile u Novoj Olindi dugi niz godina, a sestra Mônica koja je bila medicinska sestra, radila je sve, uključujući i primalju pri rođenju sve djece rođene tijekom tih godina. Također je služila kao kirurg kad je bilo potrebno jer u to vrijeme nije bilo bolnica kao danas. Ali, Dobri Gospodar bio je s njom.

S. Mônica rado je prihvatila poziv jer je prošlo više od četrdeset godina od kada je vidjela neko od svoje "djece".

Ona i s. Vitoria Zanes stigle su na večeru pripremljenu u prekrasnom hotelu Amazonas. Bilo je oko pedeset ljudi koji su je željeli zagrliti, predstaviti i pokazati joj svoje obitelji: djecu, muževe ili žene. Bio je to vrtlog zagrljaja koji je trajao više od sat i pol jer je svaka osoba htjela pokazati svoju zahvalnost.

Grupa joj je poklonila prekrasnu čestitku pod nazivom "BLAGOSLOVLJENI SUSRET"

"Iziđe sijač sijati ..." Mt 13:3

Unutra je napisano:

nikad nije kasno da vam kažem HVALA, jer ste uvijek bili u našim srcima i u srcu članovi Misijskog djelovanja Klanjateljica Krvi Kristove. Zauvijek tvoja djeca

Među prisutnima su bila i dva pukovnika brazilske vojske, kao i 95-godišnja žena i drugi stariji od 60 godina.

Pukovnik Vitor Alencar zahvalio joj se u ime svih.

To je ujedno bila i prilika da mnogi ljudi ponovno susretnu svoje prijatelje, osim što su vidjeli sestru Mônica.

Večera ispunjena radošću poslužena je u 2 popodne i završena molitvom Očenaša, Zdravo Marije i Slava Ocu, držeći se za ruke.

S. Mônica je izrekla govor da su mnogi plakali sa zahvalnošću Gospodinu na daru života i prijateljstva.

Zahvaljujemo Gospodinu za sve dobro koje su činile naše Sestre i nastavljaju činiti za najpotrebnije ljude.

s. Clara de Albuquerque, ASC

Dar slatkog krumpira

Moja župa svetog Vinka Pulskog u St. Louisu, započela je u srijedu navečer bdijenje na crkvenim stubama kako bi molila za ljude i situaciju na Granici. Pola sata kratkog razmišljanja praćeno molitvom pruža vrijeme i prostor da ljude na Granici smjestimo u svoja srca.

Prošli tjedan, dok su se župljani okupljali, jedan je stanovnik naše ulice, s prljavom i poderanom odjećom, otrčao po stubama i prošao kroz vrata crkve noseći plastični spremnik s hranom.

Jedan od ostalih župljana i ja pratili smo ga u crkvu da vidimo treba li nešto. Tiho je stavio posudu na žrtveni stol koji je smješten na dnu crkve, odbio je razgovarati s nama i otišao. Greg i ja otvorili smo spremnik kako bismo otkrili kuhani slatki krumpir. Koliko god to bilo čudno, više sam bila zabrinuta pronaći osobu da vidim želi li neku drugačiju odjeću iz našeg spremišta u podrumu. On i njegovo poderano ruho kretali su se parkiralištem u vrijeme kad smo izašli van, tako sam ga izgubila iz vida.

Dok smo sjedili na crkvenim stubama u tihom molitvenom zajedništvu, slušajući tutnjavu, buku

i brzinu međudržavne ceste 55, tek nekoliko metara dalje od zgrade, razmišljala sam o ponudi slatkog krumpira.

Taj mali stol s mramornom pločom, obično rezerviran za kruh i vino, sada ima posudu slatkog krumpira, njegov neobični dar crkvi. Poput evanđeoske prisposodbe o udovici, možda je i on dao sve što je imao, iako je to bio slatki krumpir umjesto novaca ili kruha ili vina.

Bog, a ne ja, prima i prosuđuje vrijednost, vrijednost i dragocjenost dara. Slično ljudima okupljenima na stepenicama, tiho prikazujući molitve za našu braću i sestre na granici, ovaj stanovnik naših gradskih ulica bez riječi je ostavio svoj slatki krumpir, svoju večernju molitvu.

Vratit ćemo se iz tjedna u tjedan kako bismo molili za Granicu, za ljude ubijene u El Pasu i Daytonu, za ožalošćene obitelji i za ljude na ulici koji krase našu župu Božjom prisutnošću u našoj sredini.

s. Regina Siegfried, ASC

U Rimu za kanonizaciju kardinala Newmana

Svečanost kanonizacije svetog Johna Henryja Newmana, zajedno s četiri svete žene Crkve, sada je završena; ali iskustvo ovog posebnog trenutka traje sa zahvalnošću u srcima onih ASC koje su svjedočile događaju.

Naše uzbuđenje počelo je uoči proslave kada je grupa sa Sveučilišta Newman stigla u generalnu kuću. Uistinu su bili iscrpljeni dok su se od ranog jutra penjali na brda Rima, ali dobro su se držali

sabrali, naglas smo molili krunicu prije nego što je proslava započela.

Svečanost proglašenja svetih bila je vrlo jednostavna. Kardinal, Prefekt za proglašenje svetaca, zatražio je od Svetog Oca da prihvati pet kandidata za kanonizaciju i da ih uvrsti među svece. Nakon molitve Litanija svih svetih, Papa je izgovorio jednostavnu formulu za kanonizaciju. Zbor je pjevao Aleluja, kada smo stigli na slavlje Svete Mise. Bila nam je osigurana knjižica kako bismo se mogli pridružiti Gregorijanskom pjevanju. Tijekom pričesti, zbor je otpjevao Newman himnu "Vodi me, blago svjetlo" na talijanskom jeziku.

Na kraju obreda, Sveti Otac se popeo na svoj papa-mobil i dvaput zaokružio pogledom mnoštvo, smiješeći se i dijeleći svoj blagoslov. Bio je to radosni završetak velikog iskustva.

s. Gabrielle Rowe, ASC

za vrijeme mise na engleskom jeziku, nakon čega je uslijedio svečani obrok s Vrhovnom upravom i internacionalnom zajednicom. Večer smo završili oko 21:00 s kratkom pjesmom i velikom izvedbom Frere Jacques na sedam jezika koji se u kući govore.

Rano u nedjelju krenuli smo prema Vatikanu, da bi otkrili da je naša autobusna ruta otkazana zbog ulične utrke, pa smo imali neočekivano iskustvo vožnje metroom.

Uputili su nas u podzemni vlak i stigli smo u blizinu bazilike svetog Petra, gdje smo se pridružili tisućama ljudi koji su žurili prema Trgu. Nakon prolaska kroz sigurnosne linije, zauzeli smo mjesto na suncu i uživali u nekoliko sati zajedničkog druženja s onima oko nas. Kako bi se okupljeni

ASC se "vraćaju" u Morino

Sestre Klanjateljice Krvi Kristove „vraćaju“ se u Morino na proslavu zaštitnika:

upućena im je srdačna dobrodošlica cijele Zajednice i još uvijek je živa emoconalna povezanost našeg teritorija sa sestrama Klanjateljicama Predragocjene Krvi!

Dovoljno je sjetiti se da je kuću u Morinu (zatvorenu prije samo nekoliko godina zbog nedostatka sestara u Družbi) osnovala sv. Marija De Mattias u studenom 1841. To je bila treća kuća nakon onih u Vallecorsi i Pescasseroli.

Tijekom više od 150 godina, prisutnost Klanjateljica se proširila na različite sektore: župne aktivnosti, škole, obrazovne i rekreacijske aktivnosti, radionice ručnog rada, pomoć starijim osobama, itd. Neopisivo, sve je to imalo socijalni i kulturni utjecaj na teritoriju i u životu zajednice.

Zatvaranjem redovničkih kuća Morino i Grancia stvorena je odsutnost osnovnih centara za okupljanje ljudi, posebno za mlade, iako su se tražile prilike za održavanje kontakta sa sestrama koje su radile u Morinu s nezaboravnim velikodušnošću (slavlje 150. obljetnica smrti sv. Marije Mattias u kolovozu 2016., povremeni posjeti groblju Acuto itd.).

Činilo se posve prirodnim i u skladu s iskustvima pozvati Klanjateljice da provedu dan slavlja u Morinu, gotovo s namjerom da nastave neprekinuti dijalog s kojim živi većina stanovništva.

Posjet je održan 7. rujna, na blagdan našeg sveca zaštitnika.

Sestre, koje dolaze iz kuća Acuto (s. Adelfe, s. Antonietta i s. Cesidia), Sora (s. Carmina i s. Silvana), i iz generalne kuće u Rimu (s. Teresina) predstavljale su razne generacije sestara koje su živjele pola stoljeća u Morinu!

U župnoj dvorani dočekala ih je skupina djece koju su predvodili njihovi vjeroučitelji, mnoge

majke i drugi ljudi našeg grada.

O. Bernardo, župnik, također je za dobrodošlicu predvidio dugu i radosnu zvonjavu crkvenih zvona dok su stizale u Morino.

Skup je bio u duhu svečane i poznate jednostavnosti. Nakon uvodnog pozdrava i kratkog prisjećanja povijesti redovničkog Instituta Predragocjene Krvi - koju je ispričala s. Adelfe, mladi su se uključili u izvedbu raznih pjesama i igara.

Animatori grupe, sestre, a posebno s. Antonietta Loreti, koja se može pohvaliti dugogodišnjom i cijenjenom službom podučavanja u predškolskom centru Morino tijekom godina kada su sestre upravljale, vodile školu.

Posjet je također bio vrijeme duhovnosti. Sestre su sudjelovale u svečanom slavlju Euharistije i tradicionalnoj procesiji ulicama grada.

Svakako, obljetnica proslave zaštitnika je pridonijela događaju. Bilo je mnogo pozdrava i prikivenih emocija u uspomenuama koje su proizašle iz pripovijedanja ljudi koji su znali i bili u mogućnosti posjetiti sestarsku kuću proteklih godina.

Za taj dan bio je planiran i prigodni trenutak kod obližnjeg slapa Zompo lo Schioppo. Neki vjernici prisustvovali su ugodnom i neobjavljenom nostalgичnom sjećanju slika, lica, životnih događaja itd. Posjet sestara Morinu završio je moljenjem krunice pred Gospinim kipom.

S. Adelfe zahvalila je stanovnicima grada u ime svih sestara na ljubavi i pažnji prema Družbi, o čemu svjedoče njihovi povremeni posjeti zajednici Acuto, sjećanjem na brojne sestre koje su, u potpunosti u skladu s "Pravilima" Utemeljiteljice dale same sebe po službi svome dragom bližnjemu u zajednici Morino, koja je bila referentna za taj teritorij. Morino se navodi u povijesti Instituta, a poznaju ga i vole mnoge sestre.

Događaj je uspješno koordinirala profesorica Santina Ferrera.

Anna Giovarruscio

Maslinova stabla znanja

Drevna poslovica domorodaca Amerike ide ovako: „**Zemlju ne nasljeđujemo od naših predaka, posuđujemo je od naše djece. Naša je odgovornost vratiti ju njima.**“

Da, upravo je to naša obveza, a onda i obveza buduće generacije.

U ovo se vrijeme sve češće čuje o klimatskim promjenama zbog zagađenja. Manifestacija „**Tjedan budućnosti**“ koja se ovih dana održava u raznim državama na svjetskoj razini skrenula je pažnju na štete koje naš planet trpi zbog nepoštenog iskorištavanja svojih resursa. Dovoljno je razmišljati o rupi u ozonskom omotaču, topljenju ledenjaka i svim klimatskim promjenama koje su posljedica toga iskorištavanja.

Važno je podizati svijest kod mladih. Švedska tinejdžerica **Greta Thunberg** započela je pokret na globalnoj razini koji potresa svačiju savjest u nadi da će posebno moćnici Zemlje početi provoditi strategije za zaštitu planeta.

Institut Predragocjene Krvi u Bariju, pod pažljivim vodstvom sestre **Giuseppine Fragasso**, koja oduvijek vjeruje u važnost podizanja svijesti mladih o poštivanju okoliša i skrbi za isti. Zapravo, u svom uvodnom obraćanju za školsku godinu s. Giuseppina je naglasila „ta će djeca sutra biti odrasli ljudi koji će morati donositi odluke za zaštitu svijeta. Stoga im je obrazovanje važno“. S obzirom na to, PBI (Institut Predragocjene Krvi Bari) nikada ne propušta priliku za promociju događaja u tu svrhu. Prošlog proljeća, dva prva razreda zasadila su dvije masline u školskom vrtu.

Bio je to jednostavni postupak s dvostrukim značenjem, didaktičkim i simboličkim. Kao što

smo gore naveli, u didaktičkom kontekstu svrha je produbiti znanje o prirodi i potaknuti djecu na njeno poštivanje. S točke čisto simboličnog stajališta, prisjetit će se početka novog životnog puta koji je škola.

Maslinovo drvo je odabrano jer je vrlo važno stablo u našoj vjerničkoj i društvenoj kulturi. Drveće je posebno izabrano iz sorte „**Bambina**“ koja potječe iz Alta Murgia, od koje se dobiva ulje posebno bogato polifenolima, lako probavljivo i nježnog okusa koje se, prema tradiciji, koristilo pri **odvikavanju** djece od dojenja i bilo je sastavni dio prehrane za djecu.

Otuda i naziv „Bambina“ (dijete), što znači u određenom smislu prihvatiti školsko putovanje, poput odvikavanja djece od dojenja.

Dvije kamene ploče koje je stvorila umjetnica Caterina Giusy Didonna postavljene su ispod dvije mlade masline kako bi se pamtio ovaj događaj. Na pločama je obojeno lišće koje predstavlja broj djece iz dviju učionica prvog razreda. Tijekom proteklih ljetnih mjeseci, mlade masline rasle su u snazi i visini na radost i čuđenje djece koja su ih sadila. Zemlja je dar od Boga, moramo ju poštivati...

Počnimo saditi drveće, a ne sjeći.

Giuseppe Quagliara
roditelj učenika prvog razreda

„Pet Božjih svjetiljki“

Aima: krv Sjedinjenih Država u Liberiji „pet Božjih svjetiljki“

Bijelo pročelje bazilike svetog Nikole i crveno obučenih mladih plesačica završili su dan upravo posvećen Krvi. Iz mnogih dijelova Južne Italije (Puglia, Calabria, Basilicata), grupe povezane s duhovnošću Krvi Kristove koju su vodile Klanjateljice Krvi Kristove i Misionari Predragocjene Krvi u mjesecu listopadu u Bariju, proveli su dan susreta, razmišljanja, blagdana. Oko 300 ljudi sudjelovalo je u „Aima“, „Sangue“: tijekom jutra izlagao je don Luigi Maria Epicoco, poznat po svojim komentarima evanđelja u društvenim medijima i mnogim knjigama koje pomažu u boljem razumijevanju tema vjere, slijedilo je euharistijsko slavlje u bazilici svetog Nikole, zaštitnika Barija, sveca ekumenizma i gostoprimstva.

Na kraju mise, mladi Župe Predragocjene Krvi - Bari, zajedno sa župnom plesnom skupinom koju je vodila učiteljica Katia Laguaragnella, zaključili su događaj čitanjima i plesovima. Crvena tkanina i odjeća mladih plesača tiho su popratili čitanje o pet Klanjateljica Krvi Kristove koje su svojim životom doslovno utjelovile značenje dara. Na crvenu boju koja je lebdjela tijekom baleta uz note pjesme „Krug života“ preuzete iz filma „Kralj lavova“, čitanja su podsjetila na živote s. Mary Joel, s. Shirley, s. Kathleen, s. Agnes

i s. Barbare Ann - pet američkih sestara, Klanjateljica Krvi Kristove, koje su zaista dale svoj život iz ljubavi prema bližnjemu. Pet kapi krvi koje su svjedočile o Kristu.

Pet Klanjateljica smatraju se mučenicama dobročinstva: svoj su život posvetile u Liberiji, u godinama građanskog krvavog rata, pomažući djeci, pružajući potporu mnogim ženama. Uvijek su bile vezane za misiju u ovoj afričkoj zemlji i može se reći da se nisu bojale nasilja, oružja, rata na što su odgovorile ljubavlju i molitvom. Njihovo je dobro uništeno u zasjedi, u listopadu

1992. godine u Monroviji, glavnom gradu Liberije, s puškomitraljezima.

Predstavljaju pet života koji se nisu poklonili zlu, nisu pobjegle iz te zemlje razorene ratom, nego su nastavile liječiti

ljude, prihvaćati ih. Svakako se mogu usporediti s pet svjetiljki, baš poput onih postavljenih na stepenicama bazilike svetog Nikole, pet svjetiljki koje će se uvijek hraniti Božjim plamenom.

Njihovo svjedočanstvo „krvi“, osim što uzbuđuje, kao što se dogodilo tijekom dana „Aima“, znak je svim vjernicima da život gledaju strastvenim očima ljubavi.

s. Francesca Palamà, ASC

Glasovi Amazonije čuli su se u Rimu

Naša kuća gori. Naša pluća su puna dima. Kisik nestaje sa svakim posjećenim stablom. Zagađena je naša voda; ribe umiru. Dostignuće ostavlja iza sebe uništenje i smrt. Oni koji se opiru, suočavaju se s uhićenjem ili smrću. Tko će čuti krik amazonske šume?

Papa Franjo kaže da ga želimo čuti, pa je okupio vjerske vođe zemalja Amazonskog sliva u Latinskoj Americi, kako bi ih poslušali.

Dok se biskupi sastaju na Sinodi od 6. do 27. listopada, svi u gradu u manjim skupinama govore o raznim temama - sve je otvoreno za javnost. Mnogi Amazonci došli su u Rim, neki s oslikanim licima i pernatim šeširima.

S. Rani Padayattil, ASC, i s. Marcia Kruse, ASC, čule su "Amazonske glasove" 5. listopada na Sveučilištu Antonianum. Veleposlanici Perua i Kolumbije u Vatikanu i veleposlanik Perua u Italiji iznijeli su prosudbu problema iz svoje perspektive. Tada smo čuli svjedočanstva ljudi koji žive i rade izravno s ljudima na području Amazonije: sestra iz Brazila (Brazilijanka), jedan brat i poglavar zajednice. Njihove su riječi dirnule naša srca i potakle naše razmišljanje da smo mi dio rješenja golemog problema.

Rješenje je u viziji kozmosa. S jedne strane zemlja se vidi kao nešto što će se koristiti za zaradu, drugi vidi sve kao sveto, koristi se s poštovanjem, a ne iskorištava. Jedni vide napredak, gdje drugi vide uništenje. Budući da suvremeni svijet zadire u temeljne vrijednosti, roditelji moraju odlučiti hoće li poslati svoju djecu u školu ili će ih zadržati kod kuće kako bi naučili tradicionalne vrijednosti svog klana. Jedan govornik ispričao je priču o urođeniku koji je otišao u Europu i vratio se govoreći: „Jadni ljudi! Oni nemaju ništa osim novca.“ Drugi je rekao da je Amazonija pluća svijeta, ali ima rak zvan eksploatacija. Sestra je govorila o organiziranom kriminalu koji djeluje nekažnjeno dok preuzimaju zemlju, a žrtve se optužuju kao kriminalci. Policija štiti eksploataciju i eksploatatore. Prosvjednici su uhićeni. Ogromne šume su ovog ljeta očišćene za uzgoj stoke, sječu i miniranje, mnogo više nego ikad prije.

Zato se molimo, posebno tijekom ove Sinode, da se Amazonski glasovi čuju i poslušaju, ili će rak na kraju ubiti sve nas.

s. Marcia Kruse, ASC

Kalendar Vrhovne uprave

30. listopada – s. Nadia Coppa i s. Manuela Nocco: Skype sastanak s Komisijom za proučavanje dugoročne uporabe generalne kuće

3. - 16. studenoga – s. Nadia Coppa i s. Dani Brought: kanonska vizitacija u Argentini

18. studenoga - 1. prosinca – s. Nadia Coppa i s. Dani Brought: sudjelovanje u Izbornom saboru u Brazilu

Rođendani: slavimo život

70

s. Judith Kuman

24. 11. 1949. Schaan

80

s. Maria Cipriani

17. 11. 1939. Italija

Regionalni sabori

21. - 25. studenoga

Izborni sabor u **Brazilu**

**Preselile se u
Očevu kuću**

04. 10. 2019.	s. Maria Armillotta	Italija
20. 10. 2019.	s. Gabriela Kretz	Schaan
25. 10. 2019.	s. Anna Maria Amorino	Italija
26. 10. 2019.	s. Margherita Cristantielli	Italija

Međunarodno Glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove

Međunarodno glasilo
Klanjateljice Krvi Kristove
Vrhovna uprava
Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXI. - br. 10, studeni 2019.

Uredništvo:
Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti

Prijevod
s. *Klementina Barbić* - hrvatski
s. *Betty Adams* - engleski
s. *Martina Marco* - kiswahili
s. *Bozena Hulisz* - poljski
s. *Clara Albuquerque* - portugalski
s. *Miriam Ortiz* - španjolski
s. *Johanna Rubin* - njemački